

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 6T/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214011411
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Ján Lokša
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214011411.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Jánom Lokšom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. 12. 2015 v Košiciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
U. Y., nar. X. X. XXXX v B.,
trvale bytom B. - R. W.,
prechodne bytom B., ul. F. č. XX;

je vinný, že

v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť voči svojej dcére M. G., nar. XX.X.XXXX, hoci mu táto vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P 228/2011 zo dňa 13. 4. 2012 prispievať na výživu mal. M. sumou vo výške 60,- € mesačne, a tak dlhuje za obdobie od 1.6.2013 do 8.12.2015 matke dieťaťa B. T. výživné vo výške 1.200,- EUR.

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania;

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd zaraďuje obvineného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T/70/2014 zo dňa 29.7.2014 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal na obž. U. Y. obžalobu pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2015 spáchanie trestného činu v podstate priznal. Uviedol, že toho času býva u svojej matky V. Y. na ul. F. v B.. Pošta je im však doručovaná na P.O.BOX. Toho času je nezamestnaný, avšak môže sa zamestnať prostredníctvom personálnej agentúry J. v Českej republike v Prahe. Doposiaľ sa takto nezamestnal z dôvodu, že nemal vybavené osobné doklady a na ich vybavení aktuálne pracuje. Je si vedomý, že si má plniť vyživovaciu povinnosť, pričom výška výživného sa mu zdá skôr nízka, avšak nemá takú hotovosť, aby svoj dlh uhradil naraz. Dlž na výživnom bol však ochotný uhradiť a z uvedeného dôvodu požiadal o odročenie hlavného pojednávania, ktorému súd vyhovel. Na hlavné pojednávanie konané dňa 8. 12. 2015 sa obžalovaný nedostavil a keďže boli splnené podmienky uvedené v § 252 ods. 2 Trestného poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

Z výpovede svedkyne B. T. - matky dieťaťa súd zistil, že obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť vyše dvoch rokov a to od 1. 6. 2013. Počas uvedeného obdobia jej bolo zasielané výživné počas šiestich mesiacov kedy bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody. Do 8.12.2015 jej obžalovaný z titulu výživného dlhuje sumu 1.200,- Eur. Obžalovaný sa s dcérou stretáva, avšak iba z iniciatívy jej dcéry. Ani počas stretnutí dcére ničím podstatným na výživu neprispel, obdaril ju zväčša sladkosťou, darčeky jej nekupuje.

Napriek tomu, že bola obžalovanému na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2015 daná možnosť uhradiť dlžné výživné dodatočne, obžalovaný tak doposiaľ neurobil. Svedkyňa ďalej vypovedala, že pracuje ako radca na ÚPSVaR v Košiciach na oddelení služieb občanov. Jej hrubý príjem je 520,- € mesačne. Býva sama s maloletou dcérou. Maloletá M. je žiačkou 1. ročníka ZŠ na Jenisejskej ulici v Košiciach. Núdzou netrpí, dokáže sa o ňu ako matka riadne postarať. Pomáha jej pri tom aj jej matka a priateľ. Na záver svedkyňa B. T. uviedla, že podaním trestného oznámenia nesledovala potrestanie obžalovaného trestom odňatia slobody, v jej záujme je len to, aby si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére riadne plnil.

Z rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn.: 27P 228/2011 zo dňa 13. 4. 2012 vyplýva, že maloletá M. bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec (obžalovaný) bol zaviazaný prispievať na jej výživu od 1. 8. 2011 sumou 60,- € mesačne vždy do 10-teho dňa v mesiaci k rukám matky.

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletej M..

Dcéra M. je žiačkou 1. ročníka Základnej školy na Jenisejskej ul. v Košiciach. Matka dieťaťa je zamestnaná a jej hrubý mesačný príjem je 520,- €.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní navrhol uznať obžalovaného vinným zo žalovaného trestného činu, upraviť skutok v zmysle dokazovania a stanoviť dlžné výživné vo výške 1.200,- €. Zároveň navrhol, aby súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona po stránke objektívnej tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Jeho zavinenie je preukázané vo forme nepriameho úmyslu v zmysle ustanovenia § 15 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaný vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobil, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 122 ods. 13 Trestného zákona ak obvinený pokračuje v páchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. Preto súd upravil dobu skutku uvedeného vo výroku do vyhlásenia rozsudku.

Obhajobu obžalovaného súd považoval za účelovú. Obžalovaný nenamietal stanovenú výšku výživného. Podľa názoru súdu neexistujú okolnosti, ktoré by obžalovanému bránili platiť výživné vo výške, v ktorej sa zaviazal. Súd vyhovel žiadosti obžalovaného o odročenie hlavného pojednávania, aby mohol dlh na výživnom uhradiť v celom rozsahu. Napriek svojmu prísľubu obžalovaný svoj dlh neuhradil a na nadchádzajúce hlavné pojednávanie sa nedostavil.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z jeho odpisu registra trestov a z vyžiadaných správ. Podľa aktuálneho odpisu registra trestov a z predchádzajúcich trestných spisov je zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný.

Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T 70/2014 pre prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa §20, k § 212 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadol na zákonné ustanovenie uvedené v § 34 Trestného zákona. U obžalovaného je možné všeobecne prihliadnuť na poľahčujúcu okolnosť na to, že spáchanie trestného činu priznal podľa 36 písm. k), Trestného zákona. Priťažujúcou okolnosťou boli jeho predchádzajúce odsúdenia. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda vyrovnaný.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne. Uloženie iného ako nepodmienečného trestu vylučuje ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona.

Keďže obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu uloženého mu za úmyselný trestný čin, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste a spôsobe jeho výkonu uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 3T 70/2014 zo dňa 29.7.2014 ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo stratili podklad. Tento trest však bude obžalovanému do uloženého trestu započítaný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.